

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex residuis capitibus lib. 1. Regum, in quibus describitur Dissidentia Philistæorum erga David, Divinitus immissa, cujus causa jussus est relinquere eorum exercitum. Querela ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

lestis Paradisi aditum, per exactam nongentorum annorum obedientiam peccatum antiquæ contumaciæ abolere debebant. ò Christiane Lector! si illi propter unicum inobedienciæ actum promeruerè non temporales tantùm, sed etiam æternas Inferni pœnas, quales tu promeruisti, tot repetitis actibus Deo tuo rebellis? si illi tam numerosâ annorum serie inobedienciæ suæ maculam expurgare coacti sunt, quid à te exigetur? absque *Pythone* divinari tibi potero cum *Saule* interitum, si cum eo perstiteris in tua inobediencia; ad extrema vitæ deductus exclamabis cum illo v. 15. citati cap. *Coardior nimis: siquidem Philistym* (Dæmones videlicet inobedienciæ meæ testes & vindices) *pugnant adversum me, & Deus recessit à me, & exaudire me noluit.*

Doctrina 2.

Desumpta ex residuis capitibus lib. 1. Regum, in quibus describitur Diffidentia Philistaorum erga David, Divinitus immissa, cujus causa jussus est relinquere eorum exercitum. Querela famuli Amalecita, à Domino suo deserti. Saulis & filiorum caedes &c.

N. 261. Considera 1. **I**Nsigne Providentiæ divinæ Prodigium, erat David, ut verba S. Scripturæ testantur c. 29. in statu perplexo & periculofissimo positus, certè coactus: vel Regis sui proditorem, si in prælio ad Saulem & Hebræos deficeret, vel apertum patriæ suæ & civium suorum hostem agere, si contra eos cum Philistæis pugnaret. Quare in specialem Davidis gratiam immissa divinitus est Philistæis diffidentia, de ejus fidelitate, & hinc jussus redire domum. Meritò igitur S. Ambros. Orat. in Auxent. de Basilic. tradend. exclamat: *Servum Dei non custodia temporalis, sed Domini Providentia sepire consuevit; & ipse David non isthoc tantùm divinæ Providentiæ signum, sed sexcenta alia expertus cantat Psal. 22. Dominus regit me, & nihil mihi deerit.* quæ verba explicans Hugo Cardin. asserit: *regit ut Dux viatorem, ut lux in tenebris ambulantem, ne exorbitet; ut pastor gregem, ne à lupis pereat. Dominus regit me ut navem, ut Regnum, ut exercitum, ut cœcum, ut equum &c.* Hinc Christiane Lector verbis te alloquor Salomonis Proverb. 3. dicentis: *habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo. Unica sollicitudo tua sit, ut fidelem imitandò Davidem, quærere ex te possis cum illo, ex Achis quærere v. 8. cit. cap. quid feci? & quid invenisti in servo tuo à die, quâ sui in conspectu*

specu tuo usque in diem hanc? si Dæmones variis te impugnent tenta-
tionibus, aderit tibi divina Providentia, gladium subministrans, quæ
trucides mactesque omnes. Si corpus tuum vexent morbi, aderit Pro-
videntia divina tibi præbens pharmaca, quibus sanitatem recuperes,
dummodo animæ tuæ salutem sanitatem corporis admiserit. Si prema-
ris alimentorum inopiâ, aderit Providentia divina, quæ te *enutriet, non
datura in æternum fluctuationem iusto.*

Confidera 2. Mundi hujus amatores ad ultima vitæ deductos con- *N. 262.*
queri posse eisdem penè Verbis, quibus Domini sui ingratitude
conquestus est cap. 30. v. 13. Ægyptius servus viri Amalecitiæ, dicens:
Dereliquit me Dominus, quia egrotare cœpi. Derelinquit enim tunc tempo-
ris ambitiosum honor, superbum gloria, avarum thesaurus, gulosum
cibus, ebrium potus, lascivum voluptas, desidiosum quies. *Quæres ab
impio,* ait S. Ambros. in Lucam, Regna & opes, quæ parâsti, cujus hæc
erunt? *respondet:* heu! non mea ampliùs erunt, sed aliorum. Erat divitum
aliquis teste S. Bernardinò Serm. 12. de 12. doloribus mortis scripto,
qui morte jam ostium pulsante iussit thesauros omnes, quibus abun-
daverat, sibi afferri. Hos dolorosè complexus talibus alloquebatur
verbis: *ò denarii mei! ò thesauri mei! en morior! juvate me quæso! quid? dere-
linquar à vobis dilecti mei? tenebat eos, palpabat eos, osculabatur eos.*
Demum arreptò vase argenteò, illud quasi rabidis morsibus stringens,
miserè exspiravit. Loquatur ipse Saul, ad supremum mundanæ glo-
riæ apicem evectus Rex, quid auxilii expertus sit à divitiis, ab hono-
ribus, à Regnis, quando necatis filiis, prostratò exercitu lethaliter vul-
neratus ipse animam agere cœpit? hoc unicum à mundo sibi tunc
obsequium impendi optabat v. 4. cap. 31. Percuti ab armigero suo,
ne ab hostibus interceptus, moreretur inglorius. Verùm neque hoc,
etsi crudele obsequium, mundus ei præstitit. Quare proprii corporis
cruentum carnificem acturus, arripuit gladium v. 4. cit. *capitis & ir-
ruit super eum &c.* ò Christiane! hæc considerans, audi quæso verba
S. Laurentii Justin. de virtute fidei sic loquentis: *ò prevaricatores re-
vertimini ad cor. Intelligite non intelligentes: quia omnes promissiones mundi se-
ductoria sunt, omnes blanditiæ venena, cuncta delectationes pocula
mortalia, viæque ejus sempiterna
mors.*

Z z

Doctri-